

07/01/2019

Vragen en antwoorden: de Luxemburgse veiligheidsdriehoek en de wet van 10 Augustus 2018

De voornaamste eigenschappen van de Veiligheidsdriehoek dewelke aangeboden wordt door de Luxemburgse verzekeringsondernemingen werd nader gedefinieerd, zonder te worden gewijzigd, door de wet van 10 Augustus 2018.

1- BEHOUD VAN DE VOORNAAMSTE BEGINSELEN

1. Wat is de “veiligheidsdriehoek”?

De Luxemburgse wet vereist dat de verzekeringsonderneming de activa – dewelke de verzekeringsvordering vertegenwoordigen – gescheiden houdt van het eigen vermogen.

Deze representatieve activa moeten daarom gedeponereerd worden nabij een bank, beter bekend als de “depothoudende bank”. Een bewaargevingsovereenkomst dient te worden afgesloten tussen enerzijds de verzekeringsonderneming en anderzijds de bank. Voorafgaand aan de bewaargeving van de representatieve activa, dient voormelde overeenkomst goed gekeurd te worden door het Commissariat aux Assurances.

Dit systeem inzake de bescherming van de verzekeringsvorderingen wordt ook wel de “Veiligheidsdriehoek” genoemd omwille van het feit dat het gebaseerd is op drie (3) actoren: de verzekeringsmaatschappij, de depothoudende bank en het CAA. Deze Veiligheidsdriehoek biedt een wettelijke bescherming aan de verzekeringscrediteuren (i.e. verzekeringsnemers en/of begunstigen) die uniek is in Europa. Dit is het één van de belangrijkste voordelen verbonden aan een levensverzekering onderschreven nabij een Luxemburgse verzekeringsonderneming.

In de praktijk betekent deze bescherming ook

- de machtiging door en het toezicht op de verzekeringsondernemingen door het CAA;
- de regelmatige controles van de technische voorzieningen – aangehouden door de verzekeringsondernemingen – alsook de manier waarop deze geïnvesteerd worden door het CAA;
- de onmogelijkheid in hoofde van de verzekeringsondernemingen om hun schulvorderingen jegens andere schuldeisers te voldoen gebruikmakende van de activa die de verzekeringsvorderingen belichamen;
- de mogelijkheid voor het CAA om in te grijpen terzake van de rekeningen die werden geopend in naam van de verzekeringsonderneming nabij de depothoudende bank, indien de verzekeringsonderneming te maken zou krijgen met een probleem inzake haar solvabiliteit.

2. Voorziet de Veiligheidsdriehoek in een garantie uitgaande van de Luxemburgse staat of in een kapitaalgarantie terzake van de geïnvesteerde activa?

Wij wensen te benadrukken dat de Veiligheidsdriehoek noch van een garantie uitgaande van de Luxemburgse Staat noch van een garantie dewelke equivalent is aan een kapitaalgarantie geniet.

3. Wat is het “supervoorrecht”?

Sedert de Europese Richtlijn van 1991 betreffende de sanering en de liquidatie van verzekeringsondernemingen, heeft Luxemburg ervoor gekozen om de verzekeringsvorderingen het absolute voorrecht te geven ten opzichte van alle andere vorderingen jegens de verzekeringsonderneming. Dit voorrecht biedt de verzekeringsnemers de mogelijkheid om de uitvoering van hun vordering op de verzekeringsovereenkomsten – zulks voor alle andere schuldeisers van de verzekeringsmaatschappij (i.e. de Staat, de werknemers en de sociale zekerheidsinstellingen) – te laten gelden.

Dit voorrecht hetwelke wordt toegekend aan de verzekeringsvorderingen wordt ook soms aangeduid als het “supervoorrecht”. Het is de kern inzake de bescherming van de rechten van de verzekeringsnemers die een verzekering hebben onderschreven nabij een Luxemburgse verzekeringsonderneming.

4. Wat dient er verstaan te worden onder de “afscheiding van de activa”? Wat zijn de gevolgen hiervan in geval van liquidatie van een verzekeringsonderneming?

De onderliggende activa van een levensverzekeringsovereenkomst worden aangehouden in naam van de verzekeringsonderneming. Zij worden beschouwd als zijnde “representatieve activa terzake van de verplichtingen uit hoofde van de verzekeringsonderneming”.

De Luxemburgse wet vereist dat de verzekeringsonderneming de activa – dewelke de verzekeringsvordering vertegenwoordigen – gescheiden houdt van het eigen vermogen.

Deze representatieve activa moeten daarom gedeponereerd worden nabij een bank, beter bekend als de “depothoudende bank”. Een bewaargevingsovereenkomst dient te worden afgesloten tussen enerzijds de verzekeringsonderneming en anderzijds de bank. Voorafgaand aan de bewaargeving van de representatieve activa, dient voormelde overeenkomst goed gekeurd te worden door het Commissariat aux Assurances (voor meer informatie hieromtrent verwijzen wij graag naar vraag 1).

Ingeval van een liquidatie van een verzekeringsonderneming, zorgt deze segregatie enerzijds voor de bescherming en anderzijds voor de beschikbaarheid van deze activa.

5. Wat gebeurt er wanneer de activa niet volstaan om de vorderingen van de verzekeringsnemers te dekken?

Levensverzekeringsvorderingen waarbij het beleggingsrisico wordt gedragen door de verzekeringsnemer (i.e. unit-linked beleggingen) worden gewaardeerd in overeenkomstig het aantal “eenheden” dewelke worden aangehouden op de dag dat de vereffening wordt geopend.

Het aantal beleggingseenheden dewelke verbonden is aan de levensverzekeringsovereenkomst is gegarandeerd doch hun waarde wordt bepaald op de dag dat de vereffening wordt geopend. De verzekeringsvordering is diensgevolge in principe - gelijk aan de waarde van al deze eenheden verbonden aan de levensverzekeringsovereenkomst. Indien de technische voorzieningen – van de verzekeringsonderneming in vereffening – lager blijken te zijn dan de verzekeringsvorderingen; dan zullen de bedragen die worden uitbetaald aan elke verzekeringsnemer (of zijn begunstigde(n)) evenredig worden vermindert.

2- DE DOOR DE WET VAN 10 AUGUSTUS 2018 VERSCHAFTE TOELICHTINGEN

6. Waarom een nieuwe wet en wat zijn de voornaamste bijdragen?

Rekening houdende met de risico's op de financiële markten, heeft de Luxemburgse wetgever beslist – zulks middels de wet van 10 augustus 2018 – om het bestaande systeem houdende de bescherming van de cliënten van Luxemburgse verzekeringsmaatschappijen te versterken. Dit geschiedde middels een nadere specificering terzake van de implementatie van de Veiligheidsdriehoek.

7. Hoe worden de verzekeringsvorderingen behandeld in het kader van een gerechtelijke vereffening van een verzekeringsonderneming?

Voor unit-linked verzekeringen, garandeert de verzekeringsondernemingen het aantal eenheden doch biedt zij géén garantie inzake hun waardering (of de initiële premie of het geïnvesteerde kapitaal). In het kader van de vereffening van een verzekeringsonderneming, verwijst de term “unit/eenheid” naar het aantal referentie eenheden hetwelke toelaat de waarde te berekenen van de aandelen van de onderliggende activa (voorbeeld: aandelen van onderneming X, aandelen van onderneming Y ...). Deze “eenheden” van activa worden gewaardeerd op het tijdstip van de vereffening.

In geval van beleggingen met kapitaalsbescherming, stemmen de verzekeringsvorderingen overeen met de technische voorzieningen op de dag dat de vereffening wordt geopend.

8. Hoe wordt het supervoorrecht uitgeoefend in het kader van een gerechtelijke vereffening van een verzekeringsonderneming?

De Luxemburgse wetgever maakt van de verzekeringsnemer een “tier-one super bevoorrechte” schuldeiser.

Als dusdanig worden de activa, waarin de premies van de verzekeringsnemer werden geïnvesteerd, bij voorrang toegewezen teneinde aan de vorderingen van de verzekeringsnemer te voldoen. Dit impliceert dat de vorderingen van de verzekeringsnemers worden voldaan voor de vorderingen van de Staat, de sociale zekerheidsinstellingen, de aandeelhouders en de werknemers.

9. Verschilt de bescherming die geboden wordt door de Veiligheidsdriehoek naargelang het betrokken product? Wat is het verschil in behandeling tussen de beleggingsinstrumenten (i.e. Externe Fondsen, Intern Gepersonaliseerde Fondsen (FID), Gespecialiseerd Verzekeringsfonds (FAS)) en producten dewelke voorzien in een gegarandeerd rendement?

Hoewel het mechanisme van het voorrecht van toepassing is op alle verzekeringsnemers, zal de toepassing ervan verschillend zijn naargelang het type van risico dat wordt gedekt.

Inderdaad, alle levensverzekeringsovereenkomsten dewelke gekoppeld zijn aan beleggingsfondsen alsook levensverzekeringsovereenkomsten dewelke voorzien in een gegarandeerd rendement, stemmen overeen met een afzonderlijke pool van activa.

Elk van deze pools wordt in eerste instantie voorbehouden teneinde te voorzien in de uitvoeringen van de verplichtingen van de daarmee overeenstemmende overeenkomsten. Derhalve zullen de levensverzekeringsovereenkomsten waarbij het beleggingsrisico wordt gedragen door de verzekeringsnemer (i.e. FID, FAS of zogenaamde “unit-linked” beleggingen) worden gewaardeerd overeenkomstig het aantal eenheden aangehouden op de dag dat de vereffening wordt geopend.

Voor andere investeringstypes (i.e. producten met een gegarandeerd rendement) stemmen de verzekeringsvorderingen overeen met de waarde van de technische voorzieningen op de dag dat de vereffening wordt geopend.

10. Wat is de impact van de nieuwe wetgeving ten aanzien van de verzekeringsnemers dewelke geïnvesteerd hebben in een product met gegarandeerd rendement in het kader van de liquidatie van een verzekeringsonderneming?

Wanneer de verzekeringsnemer een verzekeringsproduct onderschrijft hetwelke voorziet in een gegarandeerd rendement, dan zal het investeringsrisico worden gedragen door de verzekeringsonderneming. Dit impliceert dat de verzekeringsonderneming enerzijds de premie – onder aftrek van kosten en anderzijds mogelijks een minimum rendement op de sommen dewelke geïnvesteerd werden namens de verzekeringsnemer garandeert. De verzekeringsonderneming zal, voor dit type van overeenkomsten, over de overeenstemmende technische provisies beschikken.

In geval van de liquidatie van de verzekeringsonderneming, zal de vordering van de verzekeringsnemer (of zijn begunstigde(n)) terzake van een product met gegarandeerd rendement gelijk zijn aan de waarde van de ermee overeenstemmende technische provisies, berekend op de dag dat de vereffening wordt geopend.

De houders van deze verzekeringsvorderingen beschikken over een gezamenlijk eersterangs voorrecht op de opbrengsten ingevolge de vereffening van de technische voorzieningen. In het geval de opbrengsten minder bedragen dan de rechten van deze verzekering-schuldeisers; dan eersterangs voorrecht evenredig worden vermindert.

11. Wat is de impact van de nieuwe wetgeving ten aanzien van de verzekeringsnemers dewelke een unit-linked verzekeringsovereenkomst dewelke niet geïnvesteerd in niet-beursgenoteerde activa in het kader van de liquidatie van een verzekeringsonderneming?

Unit-linked verzekeringen zijn verzekeringen waarbij het beleggingsrisico wordt gedragen door de verzekeringsnemer. Unit-linked verzekeringsnemers (of hun begunstigde(n)) zijn daardoor schuldeisers; het bedrag is niet gegarandeerd doch wel het aantal beleggingseenheden waarvan de waarde kan schommelen. De verzekeringsonderneming biedt géén garantie ten aanzien van de waarde van de activa; maar louter tot het aantal eenheden – per actief – waaraan de levensverzekeringsovereenkomst is gekoppeld.

In geval van een vereffening, zal de waardering van een beleggingseenheid worden berekend op basis van de totale waarde van de actief dat door de verzekeringsonderneming wordt aangehouden gedeeld door het aantal beleggingseenheden die werden toegekend aan de verzekeringsovereenkomsten.

Voor onderliggende activa (bijv. een belegging in fonds Y): verzekeringsnemers (of hun begunstigde(n)) – wiens overeenkomst geïnvesteerd is in dat actief – genieten van een eersterangs voorrecht op de waarde van de belegging – aangehouden door de verzekeringsonderneming – eens vereffend. De liquidatiewaarde van dit actief wordt naderhand toegekend aan deze verzekeringsnemers (of hun begunstigde(n)) overeenkomstig het aantal eenheden dewelke aan hun overeenkomst zijn gelinkt (bijv. x aantal deelbewijzen of het beleggingsfonds Y).

12. Wat is de impact van de nieuwe wetgeving ten aanzien van de verzekeringsnemers dewelke een unit-linked verzekeringsovereenkomst dewelke deels geïnvesteerd in niet-beursgenoteerde activa in het kader van de liquidatie van een verzekeringsonderneming?

Het antwoord gegeven op de vorige vraag is hier ook van toepassing.

Daarenboven voorziet de nieuwe wet in de mogelijkheid dat de verzekeringsnemer (of zijn begunstigde(n)) wiens overeenkomst belegd is in niet-beursgenoteerde activa, in het bezit wordt gesteld van deze activa wanneer de verzekeringsonderneming wordt geliquideerd. Inderdaad, voor zover de verzekeringsovereenkomst voorziet in deze mogelijkheid of nog met het akkoord van de verzekeringsnemer, kunnen de vereffenaars – voor zover de activa niet zijn vereffend – deze overmaken aan de verzekeringsnemer (of zijn begunstigde(n)).

13. Voorziet de wet in enige verandering wanneer de deponerende bank failliet gaat?

Deze nieuwe wet behandelt enkele en alleen de vereffening of het in gebreke blijven van de verzekeringsondernemingen; dus niet de deponerende banken die eveneens in het buitenland kunnen gevestigd zijn en onderhevig zijn aan de lokale wetgeving.

Binnen de Europese Unie bestaat er een regelgevend kader dat ertoe strekt depositohouders te beschermen in geval van vereffening of nog in geval van het in gebreke blijven van de bank. Dit is niet het opzet van de Luxemburgse wet dewelke voorziet in een versterking van de bescherming van de verzekeringsnemers en hun begunstigten wanneer de verzekeringsmaatschappij in gebreke blijft.

* * *